

# **Evangelí del dimarts de la setmana VI de durant l'any: oblit de Déu**

“Encara no compreneu ni enteneu? ¿És que el vostre cor està endurit?”. Per comprendre Jesús necessitem un cor que l'escolti en la pregària, perquè s'estableixi amb Ell un diàleg sincer.

## **Evangelí (Mc 8,14-21)**

Els deixebles s'havien oblidat de proveir-se de pans i tan sols en portaven un a la barca. Jesús els va fer aquesta advertència:

--Estigueu alerta, aneu amb compte amb el llevat dels fariseus i el llevat d'Herodes.

Llavors es posaren a discutir que no tenien pans. Jesús se n'adonà i els digué:

--Per què discutiu que no teniu pans?  
¿Encara no compreneu ni enteneu?  
¿És que el vostre cor està endurit?  
*¿Teniu ulls, i no hi veieu, orelles, i no hi sentiu?*

»¿No recordeu quantes cistelles vaueu omplir amb els bocins que havien sobrat quan vaig partir els cinc pans per als cinc mil homes?

Els li responen:

--Dotze.

--I quan vaig partir els set pans per a les quatre mil persones, quantes paneres plenes de bocins vaueu recollir?

Li diuen:

--Set.

I els digué:

--¿Encara no ho enteneu?

.....

## **Comentari**

Contemplem avui Jesús encara amb el disgust del desacord amb els qui, per temptar-lo i sense fe, li demanaven un senyal. Per això, avui, amb la imatge del llevat, adverteix els seus deixebles d'un greu perill: deixar que es fiqui als cors la mateixa actitud. El llevat té la qualitat de fer fermentar tota la massa. És indispensable el seu ús en alguns aliments, i, un cop ha actuat, podríem dir, no hi ha marxa enrere. Precisament per això, usada com a imatge, pot tenir sentit positiu o

negatiu. A la paràbola del llevat que una dona va posar dins tres mesures de farina, Jesús vol expressar la força transformadora del Regne que Ell porta (cf. *Mt* 13, 33). Però aquí és expressió de la manca de fe, de la ceguesa de cor, de la duplicitat.

L'advertència de Jesús té el seu motiu, ja que els deixebles estan com en una altra longitud d'ona, preocupats pel seu oblit: no han portat provisions per a la travessia pel mar de Galilea. Tant pa que havia sobrat en el miracle de la multiplicació dels pans! I ara corren el perill de quedar-se afamats. Estan gairebé obcecats, com si Jesús no hi fos. Tenen ulls per veure'l, però no hi veuen; tenen orelles per sentir-lo però no hi senten. (cf. *Jr* 5, 21).

Per això, el seu oblit veritable i perillós no és el del pa, sinó el de no recordar les accions de Déu amb ells. “No us recordeu...?”, els retreu

paternalment. Han de saber que amb Jesús al costat, no han de témer. No hi ha preocupació que valgui si Jesús és a les seves vides. Però encara manquen d'aquesta visió sobrenatural: encara no han rebut l'Esperit Sant. Consola comprovar la paciència de Jesús amb els deixebles. No els ha triat per les seves grans qualitats, perquè siguin homes irreprotxables. Però sí que tenen la senzillesa d'escoltar Jesús, encara que en aquesta ocasió, per a un sever retret. Per això, Ell continuarà confiant en ells per a la missió de portar el bon llevat del Regne de Déu a tot arreu.

Josep Boira // Photo: dibusy  
deabus - getty images

[opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dimarts-de-la-setmana-vi-de-durant-lany-oblit-de-deu/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dimarts-de-la-setmana-vi-de-durant-lany-oblit-de-deu/) (11/03/2026)